

[Finansministeren.]

sigter at modvirke, at en omfattende Aktiespekulation sættes i Gang, er overført uændret fra Loven af 1939, men der er nu tilføjet en Bestemmelse om, at Finansministeren, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, skal kunne tillade, at der helt eller delvis ses bort fra Fortjeneste af den heromhandlede Art ved Beregningen af Indkomstkatten til Staten og til den fælleskommunale Udligningsfond. Foruden i de Tilfælde, hvor Skatteyderens vanskelige økonomiske Stilling taler derfor, tænkes Bemyndigelsen bl. a. anvendt, hvor en næringsdrivende er henvist til at skaffe Midler til erhvervsmæssige Formaal ved Salg af Aktier. Men for øvrigt fremgaar det af selve Formuleringen, at Bestemmelsen kun kan komme til Anvendelse, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor.

Med Hensyn til § 4 skal jeg yderligere bemærke, at jeg over for Folketingsudvalget har udtalt, at denne Paragraf udelukkende har Hensyn til den forhaandenværende ekstraordinære Situation, og at det derfor ikke er Hensigten at søge disse Regler opretholdt under normale Forhold. Dette Standpunkt blev tiltraadt af Udvalget.

Ifølge den tidligere Affattelse af § 5 kunde Tab paa Aktier, ogsaa naar de var erhvervet som Anlægspapirer, kun fradrages i skattepligtig Realisationsfortjeneste paa Værdipapirer, men ikke i anden Indkomst. Denne Bestemmelse er nu ændret saaledes, at det kun er Tab paa Omsætning i Spekulationsøjemed af Værdipapirer, der er udelukket fra at kunne fradrages i anden Indkomst end Spekulationsfortjeneste paa Værdipapirer. Naar Udtrykket „Omsætning i Spekulationsøjemed“ er brugt ved den nye Formulering, er det for at tydeliggøre, at ogsaa Dækningskøb af Aktier ved en Baisse-Spekulation falder ind under Bestemmelsen, hvad der i øvrigt ligger i Sagens Natur.

Med Hensyn til § 6 skal jeg nævne, at Fortjeneste og Tab ved Afstaaelse af tidsbegrænsede Rettigheder, saasom en Patentret eller en Forpagtningskontrakt, saaledes som Forslaget nu er affattet, kun delvis bliver beskattet, idet Beregningsmaaden fremtidig bliver den samme som den, der gælder for Goodwill. Samtidig fastslaaes det udtrykkeligt, at den Fortjeneste, som Opfinderen selv har ved Salg af sin Patentret, er skattepligtig som Helhed, hvilket altid har været antaget i Praksis. Der er endvidere til denne Paragraf føjet endnu et Stykke, hvorefter Finansministeren, naar det drejer sig om ufrivillige Afstaaelser,

skal kunne fritage Fortjenesten helt eller delvis for Beskatning, og der er givet denne Bemyndigelse tilbagevirkende Kraft for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42.

Hermed har jeg nævnt de væsentligste Ændringer i de hidtidige Regler, men desuden er der i Lovforslaget optaget to nye Paragraffer — Forslagets §§ 12 og 13 —, der ændrer de Skatteregler, som gælder for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, og for fraskilte.

I § 12 fastslaaes som almindelig Regel, at Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab i Skatteaarets Løb, vedvarer til Skatteaarets Udgang. Men hvor Indkomsten hidrører fra et Erhverv og dette ophører inden 3 Maaneder efter Ægteskabets Indgaaelse, eller hvor Indtægten hidrører fra Indtægtsnydelser, der bortfalder i Anledning af Giftermaalet, skal hun, saafremt Ægteskabet er indgaaet i 1ste Skattehalvaar, kunne begære sin Ansættelse nedsat for 2det Skattehalvaar med et Beløb, svarende til den bortfaldne Indtægt. Er Ægteskabet indgaaet før Skatteaarets Begyndelse, sker der efter de gældende Regler en Samskatning af Ægtefællernes Indtægter i Tiden, før de blev gift. Denne Samskatning skal efter Forslaget bortfalde, for saa vidt angaar Indtægter, som ophører i Anledning af Giftermaalet, og der gives ogsaa her for Erhvervsindtægters Vedkommende en 3 Maaneders Frist.

Ved § 13 ændres den hidtidige Regel, hvorefter den Del af den fraskilte Mands Indkomst, der medgaar til Underholdsbidrag til hans fraskilte Hustru og de hos hende værende Fællesbørn, beskattes hos Manden og er skattefri for Hustruen. Den nye Regel bestemmer, at Manden skal kunne fradrage Bidraget i sin Indkomst, og at det skal anses som skattepligtig Indkomst for Hustruen. Da de nu bestaaende Bidragsordninger maa antages at være fastsat under Hensyntagen til den hidtidige Skatteregel, skal den foreslaaede Bestemmelse kun gælde, hvor Bidragsordningen fastsættes eller ændres efter Lovens Ikrafttræden.

Forslagets § 15 er ligeledes ny. Der gives her Adgang til at forlænge Fristen for Indgivelse af Selvangivelse for Selskaber og Foreninger, hvad der er ønskeligt, da disse skattepligtige i mange Tilfælde først afslutter det Regnskab, som lægges til Grund ved Skatteansættelsen, efter den nugældende Fristes Udløb.

I det i Folketinget fremsatte Lovforslag var Gyldighedsperioden ligesom for Loven af 1939 fastsat til 2 Aar, men efter Henstilling fra Folketingsudvalget er Gyl-